

resultar molt rebuscada.

En germànic mateix existeixen tals variants, consonàntiques: angl. mj. *globbe*, *glubbe*, amb sonora; suec dial. *kulp* 'glop', amb sorda inicial, i aquest sí que té alguna escadussera resposta alemanya: al. merid. *kolpern* si bé aquest vol dir 'escopir', i b-al. *kolpen*. No pensem, doncs, en cap forma de 2.ª mutació consonàntica. En fi hi ha *kulke* 'glop' en danès i suec dial., on són tant la consonant final com la inicial que discrepen.

I aquestes discrepàncies⁴ es troben també en certes formes de la Romània. Hi ha un gascò *glout* segons el *TdF*; i en gascò trobem encara *cloup* amb *c-* i *gloc* amb *-c* «gorgée de liquide», i sillabisme diferent, segons Palay. Ara bé això es continua en els parlars bascos més veïns, si bé amb *r* i no *l*, *kurka* «gorgée, trait» en el Roncal i a Amikuze (NE. del baix-navarrès), sulletí *kurkatu* «avalir, dévorer». ⁵ Més enllà tenim *golpe* 'glop' («porção de líquido que se engole de uma vez, trago») en un parlar del Nord de Portugal (a Paredes, Leite de Vasc., *Opúsculos* II, 440), on retrobem l'alternativa sillàbica del germànic. Amb *r* en lloc de *l*: andal. *grupada* «sorbo de líquido» («se bebe los vasos de dos grupadas», AlcVenceslada); amb *f* en lloc de *p*, i alternativa sillàbica, ast. orient. *golparada* (Vi-gón). Ara bé, això reapareix en els Països Baixos: neerl. *golf* f. 'gran onada' («vague, lame») 'ona elèctrica' i *golving* f. «ondoïement, ondulation». D'altra banda variants semàntiques greus: nor. *kulp* 'abeurador', b-al. *külpsen* 'eructar, tornar a la boca' («aufstossen»). ³⁰

En fi ens acaba d'obrir els ulls el fet que tals denominacions del glop es troben també en les llengües esclaves, i de nou aquí amb variants consonàntiques: rus *glot* o *goltók* 'glop', 'bocí que mengem' («Schluck, Mundvoll»), *glotái* 'engolir', txec *hlt* 'engolir' [l'eslau comú *g-* dóna *h-* en txec], eslovac *glg* 'glop, engolida' («Schluck, Zug», cf. Pok., *IEW*, 365.12, 14, 26). Ara bé no creguéssim que això pugui constituir un cas d'arrel indoeuropea comuna a l'eslau i al germànic, car a una *g-* d'aquell hauria de correspondre *qu-* en anglès i alemany i no pas *g-*.

La conclusió, doncs, és ara neta: es tracta d'un vast grup de mots de formes semblants, però discrepants, fet típic de les creacions elementals —onomatopèiques o expressives— de les llengües, però inexplicable a base d'una herència indoeuropea del germànic: llur antiguitat ha de ser tan gran en el romànic circumpirinec com en germànic.

DERIV.: *Glopar* 'empassar-se, engolir', només en trobo un testimoni mall. (manca *DAmen.*, *DAG.*, ⁵⁰ *AlcM*): «delitosos, sens fatiga, / tot lo dia hem de folgar, / *glopant* flaire de garriga, / l'aigo fresca hem de suar», Miquel Duran (*Pan Caritat*, poesia al romiatge al Puig d'Inca, p. 22, en un opuscle que hi vaig adquirir el 1963). *Glopada* [Lacav.; Belv. etc.]: «cencengué el cigarro, llensà una *glopada* de fum y tornà a sa meditació», «de cigarrillos de tabaco negre ne fumava tants com vulguin, llensant a l'ayre *glopades* de fum y contemplant la immensitat», «lo tren empren-gué sa fexuga marxa, augmentant de velocitat en mitg ⁶⁰

de *glopades* de fum y vapor», Bosch de la Tri. (*Recorts d'un exc.*, 260; *De ma cullita*, 5); «a *glopades* anà espargint-se la gent per la sala café»; «llavors don Ramon, humits los ulls de satisfacció, begué d'una *glopada* la cervesa», Noller (*Vilaniu*, 159, 229); «la porta comensà a gitar *glopades* de gent capbaixa i mormolanta», MrnVayreda (*Puny*, I, 45). *Glopaçada* (*glopaçada*) «bocanada» a Aiguaviva de Bergantes (SGuarner, *RFE* xxxiii, 39).

¹⁰ *Glopear* [JRoig]: «al qui *glopeja* / lo vi sovent / fort e pruent, / grans cantitats, / les qualitats / dels animals / li resten tals; / causà-u Nohé!: / primer begué, / torbàs del vi / ---», *Spill*, 13480; «sorbillare», JnEsteve (*Li Eleg.*, h-3-a); Lacav.; civ. «gar-garizar, enjuagar la boca», PzCabr.; «mentre ells, endarrerint-se, *glopejan* l'aygua amarga, / ab embranzida rema, de cara al aspre mur, / y's penja a una palmera que Gerió li allarga / entre'ls merlets de rònega torratxa, ab braç segur», *Atl.* (220); «estabornit encara y ²⁰ *glopejant* sanc», MrnVayreda (*Sanc Nova* v, viii, 402); *glopeig*; *glopejada*, *glopejament*. *Glopissó* [Labèrnia 1839], d'on extret el familiar *fer un glupis* (*DAG.*); *glupitxó*; *glupó* [S. xiv, Alcoati, mal accentuat *glopo*, *AlcM*], d'on *gloponada*. *Aglopar*; *aglopada*; *aglopa-* ²⁵ *ment*.

¹ Estrofa nova de la versió de 1877, no en la de 1867, si hi hagué reminiscència entre aquest vers i el semblant de MilàF (1867) ha de ser, doncs, Milà → Verdager. — ² Cf. Noreen, *Altisländische und Altnorwegische Grammatik*, §§ 474-8, cf. §§ 97 i 160; Skeat, *Etym. Dict.*, s. v. *gulp*; Falk-Torp, *Norw.-Dän. Etym. Wb.*, s. v. *glubende, glubs, gylpe* i *kulp*; Bense, *A Dict. of the Low-Dutch Element in the Engl. Vocab.*, L'Haia 1939; De Bo, *Westflamsch Idiotikon*, 1873, s. v. *golpe*; N. E. D., s. v. *glop, globbe, gloup* i *gulp*. — ³ Si no estic mal informat no és dels mots més corrents i generals en neerlandès (l'ometen importants diccionaris). Més estès a Holanda sembla ser el fem. *gulp* 'raig d'un líquid'. I s'hi coneix també un *gulp* 'gran onada', amb el qual coincideix el mall. *glopada* «oleada recia» (*DAG.*). — ⁴ Potser també hi va haver una variant catalano-occitana amb *-b*, car és curiosa almenys la coincidència entre la grafia *glob* del nostre *RMa.* i la del *Donat Proensal* o sigui les dues dades més antigues en les dues llengües, S. xiii una i altra. Ara bé notem que la *-b* i la *-p* no es confongueren fonèticament en fi de mot fins c. 1300. Com que d'altra banda hi ha *-p* o *-p-* interna en totes les altres dades catalano-occitanes, això fa creure que existí també en romànic primitiu un duplicat *glob-/glop-*. — ⁵ Potser ja no hi ha cap relació amb el lab. *txopin*, bisc. *zopin* 'engolir', al costat dels quals hi ha *txotin*, *zotin* que s'estenen de més a més a Guipúscoa i B-Nav. (Uhlenbeck, *Vgl. Lautlehre der bask. Dial.*, p. 79), si bé convindria no perdre'ls de vista.

GLOQUIDIAT, derivat del gr. *γλωχίδιον*, diminutiu de *γλωχίς* 'punta d'un angle o d'una arma'. □